

POSTRZYGACZ (7) *sb m*

o oraz a jasne.

sg *N* postrzygacz (4). ◇ [*G* postrzygacza.] ◇ *pl* [*N* postrzygacze.] ◇ *G* postrzygaczów (1). ◇ *D* postrzygacz(o)m (1). ◇ *I* postrzygaczmi (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

Ten, kto tnie lub ścina; tonsor Mymer¹, BartBydg, Vulg, Mącz, Cn (7) :

a. *Rzemieślnik, który wykańcza sukno (6) : Mymer¹ 14v; Panni tonsor, postrzygacz BartBydg 106b; LibMal 1550/154v; Mącz 457d, 458a; [Jest w tem mieście rzemieślników niemało, to jest krawców 13, postrzygaczów 2, kuśnierzów 5 LustrPodl 4, 29; LustrMaz II 46; Weźmi Barwice Szárłatne, od Postrzygaczá funt ieden/ warz ią w oftrym kałkušie SienHerb 588b; Postrzygacze dwa od rzemiosła swego dali poboru 3 fl. OpisyPozn 1579 nr 15].*

W połączeniu z imieniem (1): ZapWar 1534 nr 2371; [Za wocziecha krawczá ręczył miclafz ímoloch y wocziech postrzygacz ZapWpolKob 1550 1/40v; DokumPłock 1552 nr 558].

b. *Ten, kto strzyże owce (1) : Thoć oto wezmę chleby moie/ y wody moie/ thudzież y mięso bydlęce/ ktorem pobił postrzygaczom moim/ y dam ie mężom o kthorych áni wiem fkąd fą? Leop 1.Reg 25/11; [Glosy II nr 117].*

Synonim: b. strzyżka.

Cf [POSTRZYŻNIK]